

regeringens faste overbevisning, at der ikke var et ligestillingsproblem, fordi som det hed: forældrene nok skulle finde ud af at fordele ugerne imellem sig.

Men hvad er der så sket? Jo, mændene gjorde i 2003 kun brug af 3,3 ugers barselorlov i gennemsnit. Skævheden er med andre ord blevet drastisk forøget. En del af forklaringen er selvfølgelig traditionelle familiemønstre, men en nok så vigtig forklaring er, at mange mænd har svært ved at få forståelse for en længere barselorlov hos deres arbejdsgivere eller kollegerne.

Derfor er det så vigtigt med en lovfastsat fordeling af barselugerne. Jeg vil fremhæve erfaringerne fra Island, hvor man ved lov har fastsat 3 måneder til henholdsvis kvinden og manden og 3 måneder til fri fordeling. Den islandske socialminister konkluderede i februar:

Den nye lov har betydet store forandringer på arbejdsmarkedet i Island. Bl.a. har mange mandearbejdspladser måttet bruge flere penge på barselorlov, og kvinders løn stiger nu mere end mænds.

Til sidst vil jeg pege på, at både når vi ser på arbejdsløshed og på nedslidning, taler tallene deres tydelige sprog. Kvinder har højere arbejdsløshed og bliver oftere slidt ned af arbejdet, og forskellen bliver større og større.

Det ligger derfor lige for at støtte Enhedslistens tanker om flere ansatte i den offentlige service, som jo er et traditionelt kvindeområde. Så vil vi kunne slå to fluer med ét smæk: både få en lavere arbejdsløshed og få mindre nedslidning og dermed også fremme, at vi har færre forskelle mellem kønnene også på dette område.

Ministeren for ligestilling (Eva Kjer Hansen): Jeg vil gerne takke for debatten og de mange kommentarer om ligestilling. Men jeg må sige, at når forslagsstillerne bliver ved med at fremhæve det som værende et problem, at der eksempelvis i lovkataloget ikke er nogen lovgivningsinitiativer på ligestillingsområdet, er det simpelt hen useriøst. For jeg synes, at forslagsstillerne forsømmer at forholde sig til den problemstilling, at på en række områder kan vi ikke lovgive os ud af problemerne.

Selv om vi har en solid ligestillingslovgivning i Danmark, har vi altså også områder, hvor lovgivningen ikke er tilstrækkelig til at få opfyldt de mål, som vi gerne vil nå. Der er jo, som jeg var inde på i min tale, bl.a. problemet med den megen vold, der begås mod kvinder. Der er klar lovgivning på området, og alligevel er vi i den

situation, at f.eks. omkring 40.000 kvinder bliver udsat for vold fra deres partner. Så det er altså andre initiativer, der skal til.

Når vi har et problem med, at kvinderne ikke søger ind på nogle bestemte studier, kan vi jo heller ikke lovgive os ud af det, men vi kan motivere pigerne, vi kan give dem oplysninger, vi kan gå i dialog med dem, om ikke det var interressant også at gå ind på de områder.

Kl. 11.35

Når vi mangler kvinder i lederstillinger, når vi har få kvinder på posterne som topchefer, er det jo heller ikke lovgivning, der skal til, men netop en bevidst personalepolitik, hvor man tænker kvindernes talenter og kvalifikationer ind og sørger for at gøre brug af dem, i form af at kvinderne også får lederjob. Så det er på en række områder simpelt hen utilstrækkeligt bare at tale om mere lovgivning.

Der, hvor forslagsstillerne så har ønsker om at ændre lovgivningen, må jeg sige, at der er der en række områder, hvor jeg simpelt hen er uenig i, at lovgivningen skal ændres. Det er bl.a. i forhold til forslaget om at udvide fædreorloven til 6 uger. Den her regering har jo netop sørget for en væsentlig bedre barselorlov og udvidet den til op til 1 år og givet faren og moren friheden til at finde ud af, hvem det så er, der skal benytte orloven. Det er jo langt bedre end det, vi så under den tidligere regering, hvor faren havde de 2 uger, og så var der, det var vist uge 25 og 26, hvor han også kunne få lov til at holde orloven.

Så jeg ser kun det her som et forsøg på at følge op på den positive modtagelse, der har været af regeringens lovændring gående på 1 års barselorlov.

Så er der kravet i forhold til barselfonde, og jeg må sige, at jeg studser over den manglende respekt for arbejdsmarkedets parter på det her område. Der har netop været forhandlinger i gang, og jeg synes, at det er vigtigt, at arbejdsmarkedets parter finder ud af initiativerne omkring barselfonde. Beskæftigelsesministeren har meldt ud, at han vil følge op med lovgivning i forhold til at sikre, at alle bliver dækket ind.

Så er der et krav om, at vi skal afskaffe betalingen for pasning af børn i eget hjem – igen en ordning, der har udvidet valgmulighederne for børnepasningen for familierne. Jeg er helt uenig i, at man skal afskaffe sådan et tilbud til familierne. Igen synes jeg i forhold til børnepasningen, at det netop er vigtigt, at der er så mange forskellige muligheder, fordi det giver familierne